

Fox times

Vydávaná raz týždeň 25.10.2004

ROČNÍK II

8

OFICIÁLNI ČASOPIS SK RADIOSPORT

PP 9.-10. 10. 2004

Druhý víkend v říjnu se konal pod taktovkou Foxklubu Praha poslední letošní závod Národního Žebříčku - Pohár Přátelství. Centrum akce bylo v kempu Duha nedaleko Rožmitálu pod Třemšínem. Mým záměrem není hodnotit ubytování, přesto si neodpustím pár poznámek:

1) Asi nejvíc mi vadil místní "Konsumní lístek". Pochopil bych jeho potřebnost v podniku s rušnějším provozem, ale tady... Měl jsem docela strach, že v případě ztráty mě má 2 piva a jedna kola přijdou zatraceně draho. O kvalitě obsluhy a místního zlatavého moku snad ani nemá smysl psát...

2) Další specialitkou byla zdejší voda. Se svým obsahem železa by mohla směle konkurovat daleko všem věhlasným minerálkám, a to nemluvím o krásné zakalené barvičce. Výdrž teplé vody mi nepřísluší komentovat, jelikož já osobně jsem se po oba dny sprchoval cca první, a tak jsem s tím problémem neměl:

3) Podtrženo sečteno: nepochopil jsem, jakým kouzlem se do názvu místního zařízení propašovalo slůvko "penzion". Pár už jsem jich totiž viděl a v několika i byl:

Naštěstí jsme se ale této akce zúčastnili částečně i kvůli závodům, které se myslím vydařily. Trošku zvláštní bylo losování startovních listin. Třeba já jsem startoval v obou závodech s Věrkou, Jarda šel do lesa dvakrát první: a Iva pro změnu dvakrát poslední (teda aspoň myslím:). Po oba dny se běželo na stejné mapě Třemšín 826.7 (byla k máni v měřítku 1:15000 i 1:10000) s cílem v centru a start se chodilo pěšky. V sobotu byl pro kategorie MD10-13 na pořadu závod na dvoumetru a na ostatní čekala osmdesátka. Trochu nepříjemné bylo několikrát odložení startu, který se nakonec opozdil o 45 minut. Třeba já jsem doběhl na start nalehko a pak jsem docela mrznul. Terén byl poměrně náročný, člověk musel být stále ve střehu a dívat pod nohy. Jenom se to nesmí přehánět, vid' Toníku: Co se týče osmdesátky, tak pro naši kategorii byla trať postavena opravdu zajímavě a nabízela několik voleb pořadí. To bohužel neplatilo pro ostatní, kde se vždy nabízela jediná správná varianta (aspoň to tak teď vidím při pohledu do mapy). O dvoumetrové trati toho moc nevím, takže nemůžu sloužit: Každopádně jsme dopadli moc dobře a posbírali řadu cenných umístění.

Zbytek dne byl i přes únavu velmi aktivní. Odpoledne dávali v televizi fotbal a tak jsem samozřejmě nesměl před obrazovkou chybět. Večer jsem se pak zúčastnil super ping-pongové obíhačky, kde nás v jednu chvíli bylo snad 15 a hrálo se vším možným - od učebnic, po vrchní části stojných popelníků...

A už tu byla neděle a s ní závod na osmdesátce pro děti (omlouvám se hrdým dětem:) a dvoumetr pro dospělé. První krize mě přepadla už cestou na start, kde bylo na 1,5km asi 5 fáborků, tak jsem trochu pohledal. Trať už nenabízela tolik variant jako včera, ale vysílače překvapivě docela měřily. O dětské trati opět nic nevím (teda viděl jsem ji), takže bohužel... Každopádně jsme dopadli stejně jako v sobotu výborně a mohli se tak těšit na odpolední vyhlášení. Na něm jsem posbírali, co se dalo a mohli se spokojeně vydat na cestu domů. Škoda jen, že Ford nakonec neřídil Vlk. Tolik mrtvých, to by na Nově jistě ocenili:

Tím nám skončil letošní seriál závodů Národního žebříčku. Každý si jistě sám přebere, zda byl se s vými výkony spokojen a kde má ještě rezervy. Máme celou zimu před

sebou, a tak se dá udělat hodně práce. Nejde ale o to, naběhat co nejvíc kilometrů - hlavně nás to musí bavit!

Tom

A ještě výsledky:

Sobota:

M40 1.Mareček Jiří, 2.Fekiač Jozef, 7.Fráňa Pavel, 11.Látal Miroslav; M20E 1.Hikl Tomáš, 9.Hrazdil Tomáš, 10.Jan Žižka; D35 1.Koporová Anna(GOS), 5.Marečková Iva, 12.Látalová Alexandra, 13.Fekiačová Mária; D20 1.Omová Michaela(FTU), 2.Matulová Iva, 3.Fučíková Hana, 7.Fráňová Pavla; M20 1.Baxa Jan(ELB), 3.Matula Petr, 16.Hajn Jaroslav; D16 1.Hrušková Lenka(GNM), 2.Procházková Lucka, 5.Fekiačová Mirka; M16 1.Stehlík Ondřej, 2.Vlček Ondřej, 5.Locker Jiří; D13 1.Skládanková Terka, 4.Mezulániková Věrka, 5.Marečková Zuzka; M13 1.Javorka Lukáš(HVS), 4.Pečenka Ondřej, 10.Plucar Vojta, 12.Vlček Jan, 13.Fekiač Jozef, ml.; D10 1.Marečková Míša, 6.Fráňová Kristýna

Neděle:

M40 1.Javorka Karel(HVS), 2.Mareček Jiří, 3.Fekiač Jozef, 6.Fráňa Pavel, 10.Látal Miroslav; M20E 1.Fučík Karel(GOS), 2.Hikl Tomáš, 6.Hrazdil Roman; D35 1.Šrůtová Marcela(ASP), 4.Marečková Iva, 10.Látalová Alexandra, 11.Fekiačová Mária; D20 1.Omová Michaela(FTU), 2.Matulová Iva, 3.Fučíková Hana; M20 1.Matula Petr, 6.Hajn Jaroslav; D16 1.Hrušková Lenka(GNM), 3.Procházková Lucie, 6.Fekiačová Mirka; M16 1.hádejte kdo, 7.Locker Jiří, 9.Vlček Ondřej; D13 1.Jelínková Šárka(ASP), 3.Marečková Zuzka, 4.Mezulániková Věrka, 5.Skládanková Terka; M13 1.Mlejnek Ondřej(FTU), 2.Vlček Jan, 9.Pečenka Ondřej, 14.Plucar Vojta, 15.Fekiač Jozef, ml.; D10 1.Zachová Lucie(ASP), 3.Marečková Míša, 8.Fráňová Kristýna

Nordiské mistrovství . . .

...Hilleroed (severně od Kodaně) 31.7. - 2.8.2004

Bylo to pro mě něco úplně nového - jiné terén, prostředí, ... Nikomu jsem tam nerozuměla. Už to mě hodně děsilo. Na start se neodjíždělo jako normálně autobusem, ale každý svým autem, takže z tábora vyjela kolona aut. Celkem 32 závodníků ... no, na to, že je to mistrovství čtyř zemí, je to celkem málo.

Do přípravy se chodilo, jak kdo chtěl, zhruba minuty před startem. Všichni hledali všechno a nebyl maják. Ostatní byli v pohodě a měli všechno v pořádku, zato já jsem ještě na startu nevěděla, kdy vlastně startuju, takže do přípravy jsem se dostala asi minutu před startem. Naštěstí mapy jsme dostávali už na snídani, takže měl každý dost času na zakreslení startu a cíle.

Přes počáteční problémy jsem přecejtenňák odstartovala, rozměřila jsem a vydala se směrem k první lišce. Cestou jsem potkala tačku, kterej mě překvapil tím, že nejsou lampiony, ale pouze vysílače, dobře skryté v hustnících a zahrabané do větví a listí. No skvělý! :((Poznámka tačky: Milá Zuzanko, jsi sklerotik. Bylo to uvedeno v rozpravě a výslovně jsme se o tom bavili.)

Přesto jsem prvním tři lišky našla skoro bez problémů. Až na to, že u té druhé kontroly byly kapradiny vysoké až nad hlavu.

U té čtvrté lišky mě začaly zrazovat nohy. A u pátém jsem už šla. Konečně jsem ji taky našla, jenže jsem si uvědomila, že vlastně vůbec netuším, kde jsem. Jediný, co vím, že okolo mě je dost hustej hustník. No, super. Jestli se dostanu do cíle, abych stihla večeri, budu ráda. Ale pak mě napadlo - co blázním, vždyť jsou teprve dvě hodiny a když nebudu tak zmatkovat, tak se do cíle ňák dostanu.

Najednou jsem uslyšela za sebou zvuky jako když se někdo prodírá směrem ke mně... Určitě úchylák! Napadlo mě hned... Ach jo, budu muset pro příště krotit svoji bujnou fantazii. Byl to závodník stejně jako já a snažil se dostat do cíle. Tak jsem se tam v závěsu za ním dostala taky. A s docela dobrým časem.

Hmm, to bych mohla možná být i do pátého místa - pomyslela jsem si. To jsem ovšem netušila a ani v nejmenším by mě nenapadlo, že budu dokonce první! Ti ostatní to museli buď hrozně pokazit nebo jsem já měla hrozný štěstí. Každopádně mně večer na krku visela medaile za 1. místo. Hurá!

Zuzka Marečková

Asi bych měla popsat dvoumetrový závod zase já, když už se Zuzka vysílila osmdesátkou. Bohužel skleróza mi brání v souvislých vzpomínkách, a tak jen útržkovité poznámky:

Tento dvoumetr se vyznačoval tím, že do poslední chvíle jsem během závodu měnila naplánované pořadí kontrol. Trojka byla jasná hned ze začátku a tím veškeré jistoty končily. Během cesty na jedničku jsem vzala čtyřku a ještě před ní odskočila neplánovaně na najednou velmi silnou dvojku. Prostě zmatek. Závěrečná pětka měla být původně někde uprostřed sbíraných lišek.

Přesto nebo právě kvůli tomu neustálému přehodnocování pořadí kontrol se mi zřejmě povedlo zvolit ideální cestu a zvítězit.

Ještě pro pořádek - Všechny ženy závodily pouze v jediné kategorii zahrnující věk od 12 (Miška) do zhruba 60 let, možná více. Trať měřila vzdušně skoro 9 km. Jirka ve své kategorii vymlátil obě pásma. A Miška jako nejmladší účastník Mistrovství byla na 5. a 6. místě.

Závody byly moc pěkné, prostředí přátelské a neformální, téměř rodinné. A nebyly tam žádné kopce! A žije Dánsko!

Iva Marečková

Sportovní trekking...

...Krakonošův trek - Žaclěř 17. - 19. 9. 2004

Pro neinformované - v podstatě se jedná o horský orientační běh ve dvojicích s povinnou výbavou (stan, spacák, vaříč, oblečení a jídlo na dva dny).

Tentokrát se nám povedlo obloudit ještě Lucku Procházkovou a Majku Marečkovou (moji báječnou švagrovou) a ještě další dvě dvojice - Regnery (přijeli i s Tonikem) a Kliglovy z Brna (Lad'a Kligl běhal lišku v 80. letech ještě za SZTM Brno).

SK Radiosport startoval tedy v nebývale silné sestavě.

První den proběhl bez větších problémů. Jen Jirka úpěl "Moje koleno!", které si narazil na Mistrovství světa. Je pravda, že v tom sušovicu ze Špičáku úpěli asi všichni.

Všechny dvojice jsme se po více či méně hodinách rychlé chůze/běhu sešly na bivaku. První byli Šumáci (manželé Šumberovi) s časem asi 4 hodiny, my za nimi o 13 minut, po nás 25 minut Šimkovi. Pak za 2 hodiny další dvojice a někteří více než 5 hodin po nás už za tmy těsně před koncem limitu, tj. v 20.00 hodin.

Bivakování a sobotní večer je na sportovním trekkingu nejpříjemnější část celé akce. Dobré jídlo (které sis donesl na hrbě a sám uvařil), stan se spacákem lákavě rozbaleným (jaká slast do něj zalézt, když nohy jsou plné otlaků a puchýřů ze sebelepších bot), vybraná společnost stejně postižených bláznů, zelená louka s vedle pasoucím se stádem koní a nad vším blankytně modrá obloha a hřejivé slunce.

Až kýčovitá romantika večer pokračuje velkým táborákem s domácími klobásami, uzeným (až žije zdravá výživa) a nejoblíbenějším iontovým nápojem všech orientácků (pivovar Trutnov je zřejmě jedním ze sponzorů akce).

Tramská kapela hraje sladěky z mládí a všichni si neskutečně užíváme. Blíží se však půlnoc a s ní i tvrdá realita. Noci jsou chladné a nepomáhá ani teplé spodní prádlo. Budíček ještě za šera v 6.00 hodin taky nedodá na křepkosti. Jako druzí ve své kategorii vyrážíme v 7.13 s hendikepem 13 minut na Šumáky.

Po zákresu kontrol je patrné, že k lámání chleba může dojít už na první kontrole. A skutečně - závodníci se zde dělí na turisty a orientáky. Orientáci profesionálně mapují, odbočují ze značky a řežou to volným terénem na "soutok potoků" - kde ovšem žádná kontrola není. Turisté pokračují po značce, zacházejí si skoro kilometr a zcela náhodou kontrolu potkávají vysoko nad zákresem.

I my odbočujeme ze značky. Prodlíváme se k potoku raději mnohem výš, než očekáváme soutok. A teď přesně po potoce, abychom kontrolu nepřehlédli... Brodíme bahnem, kloužeme po zadku po strmých svazích okolo potoka, ale kontrola nikde. Dole je už jasné, že kontrolu stavitel zřejmě umístil mapově špatně a teď "Hledej, Šmudlo!" Jdeme zpět po cestě kousek od potoka a procházíme až nad místo našeho připojení se k němu. Samozřejmě, že je tam - 300m výš.

Je to tu jak na Václaváku (je tady celý zbytek hendikepu). Jirka zuří. Nechali jsme tam dobrých 40 minut a všechny naděje. Šumáky nevidíme, asi soutok našli bez zdržení. A právě nás míjí Šimkovi, kteří na nás měli ztrátu asi půl hodiny. Zatraceně!

Ostatní kontroly nacházíme bez problémů. Jediná potíže je v mých nohou. Nějak stávkují. Jdu už jako kačena a jen silou vůle, která beztak ochabuje, zdolávám trať. Chůze z kopce je nekonečným utrpením. V tomto okamžiku nejhlubší deprese potkáváme dvojici z naší kategorie. Domlouváme se a zbytek cesty absolvujeme společně. Je báječné povídat si a zapomenout na ty zatracené nohy.

CÍL!! Konečně doma!

Dovídáme se, že Šumáci první kontrolu vůbec nenašli, když stejně jako my namapovali a prošli téměř celé povodí potoka. Jenže už se nevraceli jako my. Takže nás vzali jen Šimkovi a jsme tedy druzí. Sláva!

Závěrem: Bylo to hezké a bylo toho dost. 54 km za 11 hodin, 5 puchýřů, tři nehty mi asi zčernají a slezou, se schodů se mi chodí obtížně ještě tři dny po tom. Prostě taková dovolená na zotavenou. Ale asi má ten sportovní trekking něco do sebe. Vždyť proč jinak bychom se každý rok účastnili.

Mimochodem - zimní část Krakonošova treku jsme absolvovali v únoru letošního roku na běžkách. Vzhledem k větrnému a mrazivému počasí jeden den a mlze okolo nuly druhý den získala trať na neplánovaných "kvalitách". Hřebenovku například nešlo jít vůbec, a tak se ještě před startem předělávala trať.

Já si svůj podíl průšvihů vybrala hned v sobotu ráno při přípravě výstroje. Zjistila jsem totiž, že mám jednu botu na běžky svoji a jednu dceřinu. Rozdíl velikostí spravily celkem tři ponožky na dvou končetinách. Nic moc, ale těch keců ze strany vypečených kamarádů!

Zdravé nohy přeje všem Iva Marečková

Martinsk Pohár 2004

Třetí týden v říjnu se v Martině konala poslední slovenská pohárovka v atraktivních terénech Malé fatry. Tak jsem si ze Stehlou řekl, že když pořád Slováci jezdí k nám, proč bychom my nezajeli pro změnu k nim.

Tak jsme se domluvili, Stehla sehnal bydlení u Šimečků a plní elánu jsme v pátek vyrazili busem "na slovač". Cesta tam proběhla v pohodě díky našim zarezervovaným místenkám, protože jinak bychom asi půlku cesty prostáli. Takže asi v deset jsme dorazili do Martina. Město nás udivilo svou délkou - "dlouhý jak lovosice" protože jsme přez něj jeli dost dlouho. Noc jsme tedy přečkali u Šimečků (Stehla očividně velmi rád:) a ráno vyrazili do hor. Penzion, v kterém jsme bydleli, byl na úpatí obrovského kopce, kterému jsme ani nedohlédli na vrcholek. Hlavně kvůli špatnému počasí - skoro celý víkend lilo. Pohledem na kopec jsem se zhrozil a říkal si, že dneska mi ten limit na dvoumetru stačit nebude.

Naštěstí se běželo vedle kopce na ještě jakž takž rovině. Mapa sice vypadala jak naše Vojanka (omalovánka) ale byla míň zabušená. Nad moje očekávání se mi dvoumetr fakt povedl a v mužích porazil jak slovenský reprouše, tak stehlu, který si zapoměl vzít sluchátka a tak běžel s půjčeným rádiem (moc se mu to nepozdávalo). Po závodě jsme se pečlivě připravovali na večer, kdy měla být oslava zakončení slovenské sezóny. Slováci se celkem vytáhli a měli tam uzený selátko a naraženou bečku. Pak tam samozřejmě promítali slovenské úspěchy z MS a byly velké děkovačky od sponzorů a sponzorům. Takový oslavy bývají vždycky fajn, kdyby nebylo těch rán.

Ráno mě vzbudil stehlův skřehot se slovy "vlku, za půl hodiny deš do lesa". Já se vypotácel z postele a nakonec jsem po několika extempore vystartoval (ve velmi zbědovaném stavu). 80ka se běžela ve stejném terénu a byla by skoro stejná trať jak 2m nebýt lišky č 2. Ta byla slyšet až z 3.kontroly a než jsem se rozhodl jak a kdy na ni půjdu, tak už zas slyšet nebyla. Tudíž jsem došel jen se 4 jablíčky. Zabodoval ale Stehla, který pro změnu vyhrál 80ku. Tak jsme dokonale Slováckům "vypálili rybník". Po návratu z lesa jsem potkal na slovenské lidovky tančícího Káju (nějaká velká ryba slov. robu), který protáhl oslavu i do dalšího dne (do teď nevím jak se dostali domů - nebyli schopní). Zpáteční cestu nás vzali Fekiači, ale z Bratislavy to byl trošku problém. Busy byly úplně plné, tak jsme jeli vlakem(hodně draho). Za asi stejně dlouhou cestu z Blavy do Břeclavi jako z Břeclavi do Brna, jsme na slovensku zaplatili asi 4x víc než u nás. Výlet se ale rozhodně povedl a byly to i povedené závody.

=VLK=

PP 9.-10. 10. 2004 podtruhØ:

Letošní Pohár Přátelství se konal v Hutích pod Třemšínem za ukázkově podzimního počasí - ráno strašná kosa, zataženo, během dne občas vylezlo i slunko a hlavně: nezbytná voda úplně všude.

První závod běžely desítky a třináctky dvoumetr, ostatní osmdesátka. Na start se šlo asi 2 km po střídavě rozvěšených fáborecích a start měl být v 11:00. To, že se "trochu" (o třičtvrtě hodiny) posunul, pocítila asi nejvíc Vjerka startující 00, která se šla 3-krát rozběhávat a nakonec byla stejně celá vytuhlá.

"Dvoumetrová" tra□ byla spíše v horní polovině mapy, kdežto my jsme to měli krásně roztáhlý po celé mapě (první 2 byla až úplně dole za kopcem asi 2 km od startu). Kromě dvou západních kopců, které jsme si našťestí pořádně vychutnali až další den, byl terén spíš mírně se svažující, středně zarostlý a bažinkový, na kopcích dost kamenitý. Mně se sobotní závod dost líbil, aspoň pro naši kategorii bylo jasný pořadí a dokonce i holky běžící s dvoumetrem si moc nestěžovaly (Terka s 1. místem teda asi určitě ne).

Nedělní závod byl ještě o něco mokřejší, tentokrát jsem oblíbený čas 00 vyfasovala já s Defem. Celková tra□ byla dlouhá něco přes 10 km, což by nebylo tak moc, kdybychom to menší chybou pořadatelů neběžely i my juniorky (kolem lišky č.3, kterou jsme stejně jako junioři vynechávaly, jsme stejně musely jít). Poslední 5 byla hezky na kopci, a poté, co jsem ji s menšími nesnáze našla (no dobře, tak jsem prostě slepá, že jsem ji 3 metry od sebe neviděla), chtěla jsem to seběhnout skrz terénem do cíle. Ale teprve v tuto chvíli to začal být správně adrenalinový závod! Jak jsem skákala přes šutry z toho "mírného kopečku", nejdřív jsem párkrát krásně slítla, roztrhla jsem si kalhoty, po pár metrech jsem byla na zemi znovu, vyrazila jsem si dech a aby toho nebylo málo, přetvarovala jsem si dvoumetr na, podle lidí v cíli, aerodynamické model :-). Jediná chyba: přibylo-li mu na kráse, pak ubylo na funkčnosti.

Naštěstí jsem v dálce před sebou uviděla někoho v našem dresu (já si myslím, že to byl Vlk, ale prej ne), ten mě ještě nevědomky vymáchal ve vodě (nač obíhat, když už jsem skoro v cíli), ale už je tu cíl! -uť, to byl teda záhul, dneska jsem si to v lese teda pořádně užila. 110 minut, nicméně krásné 3. místo.

No a pak už jen vyhlášení: nebudu tady rozepisovat jednotlivé úspěchy (tentokrát toho bylo opravdu hóódně!), ale za družstva jsme s nadhledem obsadili 1. a 2. místo a řev "BÍLOVICE!!!" zněl téměř nepřetržitě. A nakonec ještě oddílové foto s množstvím diplomů a "Urnou přátelství" a už nás čekala nekonečná cesta domů.

Musím nejinak než napsat, že po možná ne tak zdařilé dětské republice náš oddíl opět zabodoval na celé čáře a doufám, že to není jenom nasazení všech zbylých sil na zakončení sezóny, ale že tak bude i nadále.

Lucka

Po stopách mistru. . .

Příští rok bude náš oddíl pořádat republikové závody v termínu od 29.4. do 1.5. 2005. Prosím všechny, aby počítali s tímto termínem. Zároveň se obracím s prosbou: kdybyste někdo věděli o eventálních sponzorech, prosím ozvěte se.

Děkuji Ondřej Stehlík.

Oddílový přebor SK RADIOSPORT

Termín, místo konání: pátek 5.11. až neděle 7.11.2004, RS Malina, Ruprechtov
 Doprava: v pátek 5.11.2004 v 15.00 z Bílovic, Obřanská 593 (bude upřesněno, zřejmě kombinace busu a osob. aut, drsnáci na kole). Návrat v neděli do 19.00 tamtéž.

Ubytování: v chatkách s vytápěním a budově (2- až 5-lůžkové pokoje), sprchy a teplá voda zajištěny.

Strava: zajištěna počínaje večeří ve čtvrtek, konče obědem v neděli (plná penze).

Příspěvek účastníka činí 350,- za celou akci.

U z á v ě r k a p ř í š t í h o č í s l a j e d n e 1 0 . 1 1 . 2 0 0 4

KONTAKT NA NÁS

Jiří Mareček - tel. 602 531 222

Antonín Šindelka - tel. 604 455 502

REDAKCE

Ondra Stehlík -e-mail: stehlik@sporton.cz

Ondra Vlček -e-mail: ing.vlckova@seznam.cz